

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Разград, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия М. Й.а

при участието на секретаря Д. Здр. Станчева
като разглежда докладваното от Анелия М. Й.а Гражданско дело №
20213300100186 по описа за 2021 година

Исковете са с правно основание чл. 432 КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от Н. Н. Р. от с. Р. чрез повереник адв. Д. против ЗАД „Алианс-България“ гр. София, с която претендира заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 80 000 лева, предявен като частичен иск от сумата 120 000 лева и 800 лева имуществени вреди. Твърди, че вредите са му причинени от ПТП на 30. 06. 2020 г. от С. П. Ангелов, управлявал автомобил „Л.Р.“ с рег. № ***. В резултат на произшествието претърпял многобройни и дълготрайни увреждания, които били констатирани след като бил откаран в УМБАЛ „Канев“ гр. Русе: многобройни счупвания в областта на ляво рамо, дясна подбедрица, дясна колянна става и др. увреждания. Лечението му там продължило до 07. 07. 2020 г., като били извършени сложни хирургически операции, а след това лечението му продължило в домашни условия. На 15.09.2020 год. се наложило да постъпи пак на стационарно лечение в МБАЛ „Майчин дом-Варна“ ЕООД-Отделение по ортопедия и травматология от 15.09.2020 год. до 17.09.2020 год. Направена му е хирургическа операция – артроскопия. Със.ието му не се подобрило. В десния му крак се появил силен оток. На 29. 09. 2020 г. постъпил на стационарно лечение в Отделението по съдова хирургия на Университетската МБАЛ Медика гр. Русе. Стационарното му лечение продължило до 06.10.2020 год. По време на това лечение била извършена хирургическа интервенция на увредения му десен долен крайник и бил изписан с диагноза Флебит и тромбофлебит на други дълбоки съдове на долните крайници.Флеботромбозис и илиофеморалис дextrа. Предписано му било домашно лечение с лекарства, както и носене на специален ластичен чорап на увредения крайник. В следващите месеци нямало

подобрене на съС.ието, подуването и болките в увредения десен крак продължили. Отново постъпил на стационарна лечение в Отделението по съдова хирургия на УМБАЛ „Медика“ Русе на 14. 01. 2021 г. Отново била извършена хирургическа интервенция на десния крак и на 16. 01. 2021 г. бил изписан със същата диагноза Флебит и тромбофлебит на други дълбоки съдове на долните крайници.Флеботромбозис и илиофеморалис декстра. Тъй като съС.ието му не се подобрило, на 14. 04. 2021 г. се наложило отново да постъпи по спешност в Отделението по съдова хирургия на Университетската МБАЛ Медика гр. Русе на 14.04.2021 год. За пореден път била извършена хирургическа интервенция на увредения долен крайник и бил изписан на 16. 04. 2021 г. с продължение на лечението в домашни условия. Твърди, че възстановителния период все още не е приключил, имал затруднения с придвижването и в обслужването на елементарни нужди. Като последица се образувал тромб в ингвиналната област към десния му долен крайник в магистрален кръвоносен съд и имало голяма опасност да се придвижи. Било невъзможно тромба да се отстрани чрез хирургическа операция и ищецът живеел в поС.ен страх за живота си. Преди произшествието работел като шофьор в ОП „Домашен социален патронаж“, но след произшествието бил негоден за тази работа. С ЕР на ТЕЛК № *** , влязло в сила на 09. 04. 2021 г. му била призната 74% инвалидност с водеща диагноза „Контрактура на става“. За процесното МПС има валидна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника по полица № ***. Била образувана преписка по Щета № 1000/ 20/ 217/ 500255, по която не е заплатено обезщетение.

В 1-месечния срок е постъпил писмен отговор от ответника по иска. Ответникът признава допустимост на иска; оспорва иска по основание и размер, както и въведените в основание на иска обстоятелства и факти относно механизма на ПТП; Признава наличието на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ към дата на твърдения от ищеца деликт, но оспорва доказаност на вменяването в отговорност на застрахования водач виновно и противоправно поведение; Твърди несъразмерност на претендираното обезщетение с реално търпените от ищеца вреди; Оспорва наличие на предпоставките-вина, противоправност и причинна връзка, ангажиращи по см. на чл.45 ЗЗД деликтната отговорност на водача на застрахованото при него МПС. Оспорва изцяло претенцията по чл.493,ал.1, т.4 КЗ, поради непредставени на застрахователя доказателства за установяване основателността и размера на претендираното в обезвреда обезщетение като в условия на евентуалност възразява срещу размера на същото поради прекомерност; оспорва основателност на акцесорно предявеното искане за законна лихва за забава на обезщетението като в условия на евентуалност оспорва твърдяната по иска начална дата на забава, аргументирайки се с предвиденото в чл.496, ал.1 КЗ. При условията на евентуалност в случай, че се установи виновност на водача на застрахованото МПС, прави възразение за съществено съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, поради извършени нарушения на ЗДвП: движение с несъобразена скорост – нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. В резултат на нарушението, водачът на лек автомобил „Фолксваген“ не е успял да предотврати произшествието чрез предприемане на маневра за аварийно спиране; неизползване на безопасителен колан – нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Съдът, като прецени твърденията и становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното Протоколно определение по нохд № 209/ 2022 г. на РС Б., със споразумение, одобрено от съда на 23. 08. 2022 г. подс. С. П. А. е признат за виновен, че е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.343, ал.3, б. „а” вр. с ал.1, б. „б” вр. с чл.342, ал.1 от НК, за това че на 30.06.2020г., на второкласен път II-51 /гр.П.гр.Б./, в района на км.21,500 до 21+800, в землището на с. ***, обл.***, при управление на моторно превозно средство - товарен автомобил „Л.Р. Рейндж Ровер Спорт“ с рег. № *** с посока на движение към гр.***, нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в ЗДвП, а именно в: Чл.20, ал.1 от ЗДвП - „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.“, чл.20, ал.2 от ЗДвП — Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.“, чл.21, ал.1 от ЗДвП - „При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в km/h: за категория „В“ - извън населено място - 90 km/h.“, чл.16, ал.1, т.1 от ЗДвП - „На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено: 1. Когато платното за движение има две пътни летни - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне.“ в резултат на което по непредпазливост причинил телесна повреда на повече от едно лице, а именно на три лица, между които е ищецът Н. Н. Р. , изразяваща се в трайно затрудняване на движенията на ляв горен крайник и десен долен крайник, за срок повече от 30/тридесет/дни, поради счупване на лява ключица, счупване на дясно колянна капаче, счупване на дясна голямопещална кост в близкия край, увреждания на вътреставни меки структури (медиален мениск и ставен хрущял) на дясна колянна става, наложило оперативно лечение, хронична нестабилност на дясна колянна става, тромбоза в бедрена и илиачна вени в дясно.

Страните не спорят, че за управлявания от С. П. А. товарен автомобил „Л.Р. Рейндж Ровер Спорт“ с рег. № *** към момента на настъпване на ПТП е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника с полица ***. Ищецът чрез пълномощник предявил застрахователна претенция към ответника, връчена на 16. 11. 20 г. Приложени били Протокол за ПТП с пострадали лица, 2 бр. епикризи за проведено лечение. Била образувана преписка по Щета № 1000/ 20/ 217/ 500255 и изискани допълнителни доказателства от ищеца. Последният представил с допълнителна молба заключение по автотехническа експертиза от досъдебното производство, 3 бр. епикризи, ЕР на ТЕЛК № 90302/ 01. 03. 2021 г .

По настоящото дело са разпитан като свидетели Н. Н.а Р.а и М. И. А..

Св. Р.а, която е сестра на ищеца дава показания, че живеят в едно и също село. Тъй като в произшествието пострадали ищецът и съпругата му, свидетелката ги гледала в продължение на три месеца. Ищецът имал счупени ребра, счупено ляво рамо, счупен крак,

нос. Двата били в безпомощно състояние, имали болки и приемали болкоуспокояващи. Ищецът бил изцяло на нейните грижи, защото два месеца лежал по гръб и не можел да се обръща. За физиологични грижи ползвал подлога, не можело да го къпят и ползвали само мокри кърпи. Претърпял няколко операции на крака в Русе и Варна. След всяка операция в продължение на месец лежал, крака му се подувал. Лекарите намерили образуван тромб в крака и затова носел стягащ медицински чорап. Въпреки това, крака му се подувал, посинявал и ищецът не можел да стои или да върви продължително време, не можел да върши домашна работа, защото го болял крака. Преди произшествието нямал здравословни проблеми, бил весел човек, работел като шофьор, отглеждал пчели. Сега не можел да върши тази работа, имал борчове, заради лечението, тревожел се за здравето си, защото бил наясно за опасността от образувалия се тромб.

Св. А. е съпруг на сестрата на ищеца и дава показания, че се наложило да се върне от Истанбул, за да помага на ищеца. Последният бил в много тежко състояние - имал силни болки заради счупени крак, коляно, рамо, нос. Нуждаел се от постоянни грижи – да му се дава вода, храна, подлога за физиологични нужди. Свидетелят полагал грижи за ищеца в продължение на три месеца. Ходили при различни лекари, различни болници. Установило се, че има тромб, заради което не може да ходи, да си вдигне десния крак. Когато разбрал, че не се лекува оперативно и че трябва много да се пази, ищецът рухнал психически, защото не можел нищо да върши, никаква работа, пенсионира се по болест. Изпитвал страх да не го убие тромба. Преди произшествието бил общителен човек, а след това се затворил в себе си, понякога плачел и все бил умислен. Преди работел като шофьор, гледал пчели, печел си хляба, а сега имал много дългове.

Според заключението на назначената по делото съдебно-медицинска експертиза, в резултат на претърпяното ПТП ищецът е получил счупване на носни кости; счупване на лява ключица; счупване на капачката на дясното коляно; счупване на големия пищял на дясна подбедрица в близкия край и развили се усложнения в хода на възстановителния период: контрактура на дясно коляно - поради фиброзни образувания и частична увреда на задния рог на медиалния мениск на ставата; -тромбоза на десни бедрена и хълбочна /илиачна/ вени. По своята медико-биологична характеристика описаните увреждания и усложненията от тях са довели до: трайно затрудняване на движенията на ляв горен крайник обусловено от счупването на лява ключица; трайно затруднение в движението на десния долен крайник, по отделно и в съвкупност, поради счупване на капачката, счупването на големия пищял и контрактурата на колянната става; временно разстройство на здравето, неопасно за живота на пострадалия - счупване на носни кости и хроничната тромбоза на десни бедрена и илиачна /хълбочна/ вени. Липсата на рентгенов образ затруднява прецизирането на механизма на получаване на установените фрактури, затова Експертизата посочва възможните начини на получаване на травмите за: носни кости: директен удар; със срок за възстановяване около 20 дена; ключица: пряк механизъм - удар или непряко - удар или опора върху рамо, лакът, протегнатата ръка, притискане на рамото; имобилизация за 4-6 седмици и възстановяване на работоспособността след 1,5-2 месеца; колянна капаче: пряко -

удар или непряко - непрежение на мускулатурата /форсирано сгъване/, опън; обездвижване за 4-6седмици /в зависимост от отС.ието между фрагментите/ и възстановяване на работоспособността за 1,5-3 месеца /обусловено от предходния фактор/; близката част на големия пищял: удар или странично изкривяване при фиксирано ходило; при вероятната липса на дислокация /тъй като не е извършвана оперативна интервенция/ - имобилизация за 2,5-3 месеца и възстановяване на работоспособността след 3-3,5месеца . Последица от травматичните увреждания при ПТП от 30.06.2020 г. се явяват последващо диагностицираните заболявания: контрактура на дясно коляно и илеофеморална /бедрена и хълбочна вени/ флеботромбоза в хроничния стадий на заболяването /от 30-я ден до края на първата година, когато тромба се реканализира и се възстановява венозния кръвоток - етап, при който няма риск за възникване на белодробна тромбемболия, която да застраши живота и здравето на пострадалия/. Усложненията в здравословното съС.ие на ищеца Р. са посттравматични /контрактура на дясна колянна става/ и следствие на ограничения двигателен режим /флеботромбоза на десни бедрена и хълбочна вени/.Контрактурата на дясна колянна става, с оглед изминалото време, ще остане трайна и необратима, а флеботромбозата подлежи на поС.но системно лечение и лабораторен контрол поради вероятност от рецидиви. Телесните увреждания на Назами Р., получени при ПТП са с механична генеза - счупвания на носни кости, лява ключица, капачката на дясното коляно и големия пищял на дясна подбедрица в близкия край. В приложената по делото медицинска документация не са посочени придружаващи соматични заболявания, които да доведат до причиняване на процесиите телесни повреди и да обусловят удължаване на оздравителния период и интензитета на причинените болки и страдания.

Назначена е допълнителна съдебно-медицинска експертиза с вещо лице – съдов хирург. Вещото лице е дало заключение, че „флеботромбоза“ представлява остра тромбоза на дълбоките /субфасциални/ вени на таза и крайниците и на техните притоци. Заболяването дълбока венозна тромбоза преминава в три клинични стадия: - остър: първите 5-6 дни от началото на образуването на съсирека, когато той все още не е фиксиран към венозната стена и е опасен за предизвикване на белодробна тромбемболия; подостър - от шестия ден до края на първия месец - тромбът започва да се фиксира към венозната стена в резултат на хроничното асептично възпаление; следва хроничната фаза - тя започва от 30- я ден и нейната продължителност е строго индивидуална при всеки пациент - от три до шест месеца, но може да продължи и до 12-24 месеца. При правилно проведено лечение по принцип настъпва реканализация на венозния сегмент поради активиране на ендогенния плазминоген. Ако и след 24 месеца липсва реканализация на вената, то тогава се говори за хронична флеботромбоза. При реканализацията може да се стигне до трайно увреждане на венозните клапи, а това да отключи ново патологично съС.ие - посттромбозен или посттромбофлебитен синдром, или проява на ново съС.ие, което се нарича хронична венозна недостатъчност. Заболяването дълбока венозна тромбоза се отключва при активиране на триадата на Вирхов: съчетаване по едно и също време на следните фактори: Забавен кръвен ток;Увредена венозна стена;Нарушени реологични /=течливи/ свойства на кръвта. В конкретния случай, при ищеца се комбинира ограничената двигателна активност вследствие от двете

ортопедични интервенции, които закономерно намаляват дейността на така наречената мускулно-фасциална помпа (това води до съС.ието „забавен кръвен ток“), недостатъчна или некачествена антикоагулантна терапия (това се охарактеризира с понятието „нарушени реологични свойства на кръвта“) и степен на увреждане на венозната стена (което само би могло да се предполага, когато не е извършена биопсия или аутопсия, но явно е било и налично, за да се отключи образуване на венозен съсирек.) От проведената анамнеза обаче не може да се установи кога е началото на това заболяване; дали е било налично по време на гипсовата имобилизация, дали се е появило след сваляне на гипса, дали началото му е свързано с края на профилактичния прием на ксарелто от десет милиграма, или след втората хоспитализация и артроскопията на дясна коленна става... Няма нито една извършена ехография на венозната система на долните крайници, което принципно е задължително изследване, след като се констатира оток на крака. Лечението е комплексно: консервативно, оперативно и интервенционално. Консервативното лечение се провежда по два възможни начина: единият изисква въвеждане на фибринолитик; нарича се фибринолитично лечение. Другият начин изисква въвеждане на антикоагулант; започва се с директен антикоагулант, премината се към индиректен по-късно или към някой от новите перорални директни антикоагуланти. Оперативното лечение се състои във венозна тромбоектомия, венозна венепликация или лигатура, разбира се с последваща задължителна външна еластокомпресия, както бе описано вече при консервативното лечение. Според световните препоръки, оперативно лечение на дълбока венозна тромбоза, заради сложността на интервенцията, следва да се извършва само в тези лечебни заведения, където има концентрация на тази патология. Перспективите, трудоспособността и двигателната активност на долните крайници зависят от локализацията на дълбоката венозна тромбоза, от нейното разпространение и евентуалните усложнения. Дисталната форма на дълбока венозна тромбоза /от коляното надолу/ е основание за нетрудоспособност от 1 до 3 месеца след приключване на хепариновото лечение в зависимост от получените резултати и по преценка от ежемесечно проведените контролни прегледи от съдов хирург или ангиолог. Проксималната форма на дълбока венозна тромбоза /от коляното нагоре/ е предпоставка да се предложи болничен лист за временна нетрудоспособност от 3 до 6 или девет месеца, като контролни ехографски прегледи следва да се извършват на всеки три месеца. Най-тежката форма на дълбока венозна тромбоза - флегмазията - изисква временна нетрудоспособност до 12 месеца, също при контролни ехографии на всеки три месеца. При наличие на усложнение на дълбоката венозна тромбоза като белодробна тромбемболия нетрудоспособността е минимум 6 месеца, като може да се наложи и представяне пред ТЕЛК за група инвалидност според преценка на екип от съдов хирург или ангиолог, заедно с пулмолог. При наличие на усложнение като отключване на хронична венозна недостатъчност или посттромбофилитен процес лечението продължава изцяло амбулаторно с лечебни процедури, които не ограничават трудоспособността на пациента. В комплексната терапия дори се включва и увеличаване на двигателната активност. Двигателната активност би могла да е ограничена само през първите 4-5 дни, когато съсирекът е склонен за емболизация по посока бял дроб и

затова е опасен. С подострия период и в хроничната фаза пациентът е със съхранена двигателна активност при поставен крак във медицински еластичен чорап по правилата от втори компресионен клас по индивидуален размер. В конкретния случай, при доказана ехографски тотална реканализация на дълбоката венозна тромбоза на илиячно и поплитеално ниво, при наличие на много малка остатъчна тромбоза на феморално ниво, при липса на усложнения като новопоявила се хронична венозна недостатъчност и при липса на развитие на посттромбофилитен синдром, счита се, че преживяната от пациента флеботромбоза не може да доведе до поС.но разстройство на здравето и опасност по отношение за живота на пациента. Единствено усложнената с белодробна тромбемболия дълбока венозна тромбоза би могла да доведе до отключване на различни психогенни признаци като страх, неспокойствие от някакви усложнения и необратими ситуации и др. В конкретния случай липсват обективни данни за усложнение като белодробна тромбемболия. В съдебно заседание, вещото лице пояснява, че опасност за здравето на ищеца има, само ако този тромб поради някаква причина се откъсне и достигне до белия дроб и да се получи белодробна тромбемболия в първите няколко дни. По принцип съсирекът е чуждо тяло и трябва да се активира противосъсирващата система на организма бавно да разгради съсирека, което продължава шест, осем .... двадесет и четири месеца понякога. При всеки човек е различно. В повечето случаи до 24 месеца се реканализира.

Според заключението на назначената по делото САТЕ, механизма на произшествието е следния: На 30.06.2020 г., през светлата част на денонощието, на второкласен път П - 51 / гр. Б.- гр. П. /, в посока към гр. П. се е движил състав от превозни средства - влекач „****“, рег. № *** с прикачено полуремарке „Мега МНВ“, рег. № ***, управлявани от И. Х. Й.. Има данни, че състава е бил натоварен с 42 тона пшеница. Около 18:13 часа състава се е намирал в района на км. 21+500. Движил се е в полагащата му се лента за движение, в ляв за него завой, със скорост около 65 км/ч. В този момента, в обратна посока - към гр. Б. се е движил товарен автомобил „Л.Р. Рейнж Ровер Спорт“ с рег. № ***, който е тип „джип“ и е управляван от С. П. А.. Скоростта му е била около 121,07 км/ч. Джипът е напуснал полагащата му се лента и се е ударил с насрещнодвижещият се състав от превозни средства. Ударът е настъпил: по дължина на пътя на 31,80 метра от ориентира, мерено в посока към гр. П.; по широчина на пътя 2,80 метра вляво от десния край на пътя, гледано в посока към гр. П.. Този удар е настъпил в лентата на състава от превозни средства. Съприкосновението за джипа е настъпило в областта на задното му ляво колело и заден ляв калник, а за състава - в областта на предния му ляв ръб и предно ляво колело. След този удар състава от превозни средства е изминал около 20,0 метра и е преустановил движението си на мястото, на което е намерен. Автомобил „Л.Р.“ е продължил движението си към гр. Б., изминал е около 43,0 метра, при което се е завъртял на около 90 градуса в посока обратна на часовниковата стрелка. Ударил се е със дясната си странично-предна част в предната част на товарен автомобил „Фолксваген Транспортер“ с рег. № ***, който е тип „бус“, управляван от Н. Н. Р.. Преди произшествието буса се е движил с около 65,0 км/ч, в полагащата му се лента за движение, в посока към гр. П.. Този удар, следва да е настъпил: по дължина на пътя на около 13-14 метра от ориентира, мерено в посока към гр. Б.; по широчина на пътя от 1,60 до

3,60 метра вдясно от левия край на пътя, гледано в посока към гр. Б.. Този удар е настъпил в лентата на т.а. „Фолксваген Транспортер“. Вследствие от този удар т.а. „Фолксваген Транспортер“ е изминал около 42,5 метра назад - в посока към гр. Б., при което се е завъртял на около 20 градуса в посока обратна на часовниковата стрелка и е напуснал платното за движение вляво гледано към гр. Б.. Преустановил е движението си на мястото, на което е намерен, в терен с храсти и дървета. След мястото на втория удар, т.а. „Л.Р.“ е изминал около 38 метра в посока към гр. Б., при което се е завъртял на около 180 градуса в посока обратна на часовниковата стрелка. Преустановил е движението си на мястото, на което е намерен, напречно разположен в лентата му за движение - към гр. Б., завъртян с предната си част към десния край на пътя, гледано в посока към гр. Б.. Не е установено, някой от водачите да е употребил алкохол. В района на произшествието пътната настилка е от едрозърнест асфалт, установена без неравности, суха, в добро състояние. Пътя в района на произшествието е в ляв завой, гледано в посока към гр. П. и съответно десен, гледано в обратна посока - към гр. Б.. Радиуса на завоя е бил около 220 метра. Платното за движение, където е настъпило произшествието е двупосочно, съставено от две ленти, разделени с единична непрекъсната линия. Широчината на пътя е 7,40 метра, като всяка от лентите е с широчина по 3,70. В района произшествието платното за движение е с наклон на изкачване около 1% в по посока към гр. П.. Вертикална маркировка (пътни знаци) в района на ориентира, както и 200 м., преди и след ориентира не са установени. Банкетите са силно затревени. В двата края на платното за движение не са установени ограничителни линии.

4.4. Скоростта на движение на т.а. (джип) „Л.Р. Рейнж Ровер Спорт“ с рег. № ***, който е управляван от С. П. А., към момента на произшествието е била около 121,07 км/ч. Скоростта на движение на състав от превозни средства - влекач „***“, рег. № *** с прикачено полуремарке „Мега МНВ“, рег. № ***, управлявани от И. Х. Й., към момента на произшествието е била около 65,0 км/ч. Скоростта на движение на т.а. (бус) „Фолксваген Транспортер“ с рег. № ***, който е управляван от Н. Н. Р., към момента на произшествието е била около 65,0 км/ч. 4.5. Траекторията на движение на т.а. „Фолксваген Транспортер“ преди удара с т.а. (джип) „Л.Р.“ е била в полагащата му се лента за движение в посока към гр. П., а тази на „Л.Р.“ - към гр. Б., косо насочен с дясната си страна в лентата на т.а. „Фолксваген Транспортер“. Траекторията на движение на състава от превозни средства преди удара с т.а. (джип) „Л.Р.“ е била в полагащата му се лента за движение в посока към гр. П., а тази на „Л.Р.“ - към гр. Б., косо насочен със лява си задна част към състава от превозни средства.

4.6. Според данните по делото Н. Н. Р. е бил на мястото на водача в участвалия в произшествието т.а. (бус) „Фолксваген Транспортер“ с рег. № ***. В момента на произшествието пострадалия Н. Р. е бил с поставен предпазен колан. Автомобилът е оборудван с предпазни колани, както на мястото на водача, а също така и на мястото на пътника до него. Преди произшествието състава от превозни средства се е движил в границите на полагащата му се пътна лента, в посока към гр. П. със скорост около 65 км/ч. Товарния автомобил „Фолксваген Транспортер“ се е движил зад състава в посока към гр. П. също с около 65 км/ч, като е спазвал безопасна дистанция). Водачът на т.а. (джип) „Л.Р.“ е допуснал навлизане и удара със страничната лява част на джипа в състава от превозни

средства. Вследствие от това „Л.Р.“ е продължил движението си към гр. Б., като изминал е около 43,0 метра, при което се е завъртял на около 90 градуса в посока обратна на часовниковата стрелка и е навлязъл с дясната си предна част в лентата на „Фолксваген Транспортер“. С тази част се е ударил в предната част на „Фолксваген Транспортер“. Техническа причина за удара между т.а. „Л.Р.“ и състава от превозни средства е навлизането и движението на т.а. „Л.Р.“ в лентата за насрещно движение. Техническа причина за удара между т.а. „Л.Р.“ и т.а. „Фолксваген Транспортер“ е навлизането и движението на т.а. „Л.Р.“ в лентата за насрещно движение, което е вследствие от първия удар. Водачът на т. автомобил „Л.Р.“ - С. А. е могъл да предотврати произшествието, като е управлявал автомобила си в полагащата му се лента за движение - към гр. Б.. Водачът на т.а. „Фолксваген Транспортер“ - Н. Р. не е могъл да спре автомобила си преди мястото на удара с „Л.Р.“ или да извърши спасителна маневра. Н. Р. с установената му скорост на движение е спазвал по-голяма от необходимата дистанция между автомобила, който е управлявал - „Фолксваген Транспортер“ и състава от превозни средства.

Въз основа на тази фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Безспорно се установява от събраните в съдебното производство пред настоящата инстанция писмени и гласни доказателства, че ищецът Н. Н. Р. е пострадал на 30. 06. 2020 г. от ПТП, причинено от С. П. А., управлявал автомобил „Л.Р.“ с рег. №***.

Страните не спорят, че към момента на ПТП - 30. 06. 2020 г., за автомобил „Л.Р.“ с рег. № *** управляван от правоспособния водач С. П. А. е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника по полица ***.

Обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в хипотезата на [чл. 432 КЗ](#) е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата. Предмет на застраховката е деликтната отговорност на застрахованите лица, т. е. отговорността за виновно причиняване на вреди на трети лица, възникнала на основание [чл. 45 и сл. от ЗЗД](#).

Отговорността на застрахователя зависи от доказаните в исковото производство срещу него обстоятелства: застрахователен договор, застрахователно събитие, причинено от застрахования деликвент, вреди, причинно-следствена връзка между вредите и застрахователното събитие.

Съдебната практика приема, че с оглед функционалния характер на отговорността на застрахователя по този вид застраховка, ако липсва един от елементите за възникване на гражданската отговорност на прекия причинител на увреждането, то не са налице предпоставки и за ангажиране отговорността на застрахователя по предявения срещу него пряк иск по. За да се приеме, че е налице непозволено увреждане, обосноваващо деликтната отговорност по [чл. 45 от ЗЗД](#), е необходимо да бъде установено, че са причинени вреди в

резултат от виновното и противоправното поведение на управлявалия застрахованото МПС С. П. А..

В случая със споразумение, одобрено от съда на 23. 08. 2022 г. подс. С. П. А. е признат за виновен, че е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.343, ал.3, б. „а” вр. с ал.1, б.„б“ вр. с чл.342, ал.1, нарушил правилата за движение по пътищата, регламентирани в ЗДвП, а именно в: Чл.20, ал.1 от ЗДвП, чл.20, ал.2 от ЗДвП, чл.21, ал.1 от ЗДвП и чл.16, ал.1, т.1 от ЗДвП, като по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Н. Н. Реджебов, изразяваща се в трайно затрудняване на движенията на ляв горен крайник и десен долен крайник, за срок повече от 30/тридесет/дни, поради счупване на лява ключица, счупване на дясно колянна капаче, счупване на дясна голямопищялна кост в близкия край, увреждания на вътреставни меки структури (медиален мениск и ставен хрущял) на дясна колянна става, наложило оперативно лечение, хронична нестабилност на дясна колянна става, тромбоза в бедрена и илиачна вени в дясно.

Съгл. [чл. 413 НПК](#) и [чл. 300 ГПК](#), ако подсъдимият бъде признат за виновен с присъда, споразумение или с налагане на административно наказание, актовете на наказателния съд са задължителни за гражданския съд, разглеждащ иска за обезщетение за вреди от деликта. Посочените актове на наказателния съд обвързват гражданския съд, относно вината на дееца, както и относно противоправността на деянието.

Установява се безспорно виновното и противоправно поведение на виновния водач С. П. А., застрахован със застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника.

Доказано е наличието на причинна връзка между твърдените от ищеца неимуществени вреди и претърпяното ПТП. СМЕ, назначена по делото, е дала заключение, че в резултат на претърпяното ПТП ищецът е получил счупване на носни кости; счупване на лява ключица; счупване на капачката на дясното коляно; счупване на големия пищял на дясна подбедрица в близкия край и развили се усложнения в хода на възстановителния период: контрактура на дясно коляно - поради фиброзни образувания и частична увреда на задния рог на медиалния мениск на ставата; тромбоза на десни бедрена и хълбочна /илиачна/ вени. По своята медико-биологична характеристика описаните увреждания и усложненията от тях са довели до: трайно затрудняване на движенията на ляв горен крайник обусловено от счупването на лява ключица; трайно затруднение в движението на десния долен крайник, поотделно и в съвкупност, поради счупване на капачката, счупването на големия пищял и контрактурата на колянната става; временно разстройство на здравето, неопасно за живота на пострадалия - счупване на носни кости и хроничната тромбоза на десни бедрена и илиачна /хълбочна/ вени.

При претенция за обезщетение за неимуществени вреди се прилага принципът на справедливо обезщетяване на болките и страданията, съгласно [чл. 52 от ЗЗД](#), основан на цялостна преценка на конкретните обективни обстоятелства - вида и характера на телесните увреждания, последиците от тях, продължителността на проведеното лечение и понесените в резултат на това болки и неудобства, възраст на пострадалия, възможност или не за пълно

възстановяване. Установено е, че ищецът е претърпял изключително тежка съчетана травма, която изцяло е променила качеството му на живот. Претърпял е пет операции и тези оперативни интервенции са свързани с много болки и страдания. Видно от приложените епикризи, заключения на СМЕ и гласни доказателства, възстановителния оздравителен период при ищеца в период след около три години от произшествието, все още не е приключил и не се очаква пълно възстановяване. Според заключението на първата СМЕ, усложненията в здравословното състояние на ищеца са посттравматични /контрактура на дясна колянна става/ и следствие на ограничения двигателен режим /флеботромбоза на десни бедрена и хълбочна вени/. Контрактурата на дясна колянна става, с оглед изминалото време, ще остане трайна и необратима, а флеботромбозата подлежи на по-сложно системно лечение и лабораторен контрол поради вероятност от рецидиви. Назначената допълнителна СМЕ с вещо лице – специалист по съдова хирургия потвърждава първото заключение на СМЕ, относно развитото се посттравматично усложнение с диагноза „флеботромбоза“ . Дългосрочната прогноза обосновава невъзможността пострадалият да се възстанови и да бъде пълноценен в дейностите в ежедневието. Заключениета на вещите лица са обективни, всеобхватни и пълни, изготвени с необходимата професионална компетентност, поради което съдът ги приема като доказателства по делото.

Според показанията на свразпитаните свидетели, след произшествието в началото за около три месеца ищецът бил изцяло неподвижен и се нуждаел от чужда помощ, изпитвал много силни болки. Не можел да се храни пълноценно, нито да се обслужва сам. И впоследствие в продължение на няколко месеца след всяка оперативно интервенция изцяло се нуждаел от чужда помощ. И до настоящият момент не се е възстановило нито физическото, нито психическото му здраве. Не може да работи и да води пълноценен живот. Съдът приема показанията на свидетелите като доказателство, тъй като се подкрепят и от заключенията на назначените по делото медицински експертизи.

При тези факти съдът счита, че в конкретния случай се претендират неимуществени вреди за обезщетяване на болки и страдания, които се характеризират с изключително висок и продължителен интензитет на търпене, като и към момента не са приключили. Съобразявайки тежестта на уврежданията, възрастта на пострадалия – 53-годишна активна работоспособна възраст, в която са получени уврежданията и които ще дадат отражение на качеството на живот занапред, тъй като последиците от преживяната травма ще бъдат до края на живота, обстоятелствата, при които е настъпило увреждането, продължителността и вида на проведеното лечение, продължителността и интензивността на физическите и психическите страдания на ищеца, съдът намира, че справедливото по размер обезщетение за търпените неимуществени вреди възлиза на 80 000 лева, като съответстващо на общовъзприетото понятие за справедливост по [чл. 52 ЗЗД](#). Основателна и доказана е и претенцията за заплащане на обезщетение за имуществени вреди във връзка с направените разходи за предявяване на претенцията пред застрахователя в размер на 800, 00 лева на осн. чл. 493, ал. 1, т. 4 от КЗ, предвид събраните писмени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, неоспорени от ответника. Предвид изложеното, съдът приема за

основателни предявените искиове до размера на 80 000 лева, предявен като частичен от сумата 120 000 лева, относно неимуществените вреди и 800 лева на осн. чл. 493, ал. 1, т. 4 от КЗ.

Съдът приема за неоснователно възражението на ответника за наличие на съпричиняване от страна на пострадалия за настъпилите вредоносни последици. От заключението на САТЕ се установява, че товарен автомобил „Фолксваген Транспортер“ с рег. № ***, който е тип „бус“, управляван от Н. Н. Р. се е движел преди произшествието с около 65 км/ч в лентата си за движение като е спазвал безопасна дистанция. Техническа причина за удара между т.а. „Л.Р.“ и т.а. „Фолксваген Транспортер“ е навлизането и движението на т.а. „Л.Р.“ в лентата за насрещно движение, което е вследствие от първия удар. Ищецът Н. Н. Р. е бил на мястото на водача в участвалия в произшествието т.а. (бус) „Фолксваген Транспортер“ с рег. № ***. В момента на произшествието пострадалия Н. Р. е бил с поставен предпазен колан, което се потвърждава и от заключението на първата СМЕ с оглед механизма на получените увреждания.

Законната лихва върху обезщетенията се дължи от предявяване на претенциите пред застрахователя, като в тази насока е формирана и съдебна практика - Решение №167/30.01.2020г. по т.д.№ 2273/18г. по описа на ВКС, II т.о. и Решение №128/04.02.2020г. по т.д.№2466/18г., ВКС, I т.о., която настоящият състав на съда напълно споделя. Съдът приема, че застрахователната претенция е била подкрепена с достатъчно доказателства, предвид представените копия от застрахователна полица, заключения на СМЕ, АТЕ, констативен протокол с пострадали лица и др. В такъв случай съдебната практика приема, че изискването от страна на застрахователя на допълнителни документи, извън представените от увреденото лице по [чл. 498, ал. 2 КЗ](#), при положение, че разпоредбата на [чл. 496, ал. 3 КЗ](#) защитава ползвателя на застрахователна услуга, е недобросъвестно поведение, в разрез със законовото му задължение да даде мотивиран отговор по застрахователната претенция в законоустановения срок – арг. от [чл. 108, ал. 1](#) вр. с [ал. 3](#) вр. с [чл. 496, ал. 1 КЗ](#), както и е в недопустимо отклонение от забранителната разпоредба на [чл. 106, ал. 5 КЗ](#). Разпоредбата на [чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ](#) предвижда, че застрахователят покрива отговорността на застрахования за лихвите по [чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ](#), т. е. при ограниченията на [чл. 429, ал. 3 КЗ](#)- само в рамките на застрахователната сума и за периода с начало от уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, респ. предявяване на претенция от увреденото лице. Ищецът е предявил застрахователната претенция, връчена на ответника на 16. 11. 2020 г. и от този момент се дължи обезщетение за забава, а не от момента, който претендира обезщетение за забава за неимуществени вреди – датата на деликта и от 22. 11. 2019 г. по отношение на сумата 800 лева – извършени разходи за предявяване на застрахователната претенция, представляваща имуществени вреди.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да заплати по сметка на Разградския окръжен съд държавна такса в размер на 3 232 лева и сумата 1 602 лв. деловодни разноски за възнаграждение на вещи лица, на адв. С. Д. Ненчев от АК Разград сумата 7114 лв. за

адвокатско възнаграждение, определено по чл. 7, ал. 2, т. 4 от НМРАВ на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“, гр. София, бул. „Княз Дондуков“ № 59, ЕИК 040638060 на осн. чл. 432 от КЗ да заплати на Н. Н. Р. от с. Р., общ. *** ЕГН ***** сумата 80 000 лева /осемдесет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, предявен като частичен иск за сумата от 120 000 лева и сумата 800, 00 лева /осемстотин лв./ , представляваща обезщетение за имуществени вреди на осн. чл. 493, ал. 1, т. 4 от КЗ вследствие на ПТП на 30. 06. 2020 г., причинено от С. П. А., управлявал автомобил „Л.Р.“ с рег. № ***, застрахован при ответника ЗАД „Алианц България“ със застрахователна полица № ***, ведно със законната лихва, считано от 16. 11. 2020 г. до окончателно изплащане на сумата. ОТХВЪРЛЯ иска от Н. Н. Р. за заплащане на обезщетение за забава, относно обезщетението за неимуществени вреди, считано от датата на деликта до 16. 11. 2020 г. и за заплащане на обезщетение за забава върху сумата 800 лева, считано от 22. 11. 2019 г. до 16. 11. 2020 г.

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“, гр. София, бул. „Княз Дондуков“ № 59, ЕИК 040638060 да заплати по сметка на Разградския окръжен съд държавна такса в размер на 3 232 лева и сумата 1 602 лева деловодни разноски.

ОСЪЖДА ЗАД „ЗАД „Алианц България“, гр. София, бул. „Княз Дондуков“ № 59, ЕИК 040638060 да заплати на адв. С. Д. Н. от АК Разград сумата 7114 лв. за адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Варненския апелативен съд .

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____